Infinitul unei lumi ascunse

On Octombrie 23, 2016

Fii tu însuți, sporindu-ți capacitatea de a face vizibile efectele unei imagini tot mai complete care eliberează și totodată se impune prin puterea ei de sugestie.

Gândirea mea a urmat dezvoltarea firească a vârstei, punând capăt oricărei interacțiuni cu elementele unei realități prozaice, pe măsura creării unei vieți pline de sens. Toate sunt în continuare scrise cu literă de artist, dar în ordinea unei emancipări individuale valorizatoare, a gândirii interpretate prin prisma capacității de a face vizibile efectele unei imagini tot mai complete, care eliberează și totodată se impune prin puterea ei de sugestie.

Păstrez multe din pretențiile acestei dezvoltări, cuvenite unei extraordinare intensități a gândirii-cinema, prin imagini care se șterg ori de câte ori doresc eu, prin perfecționarea cadrelor de origine într-o scenă "Future Heroes" și dedicată exclusiv unei lumi chibzuite după bunul meu plac. Artistul este un creator de scenarii reunite într-o artă a reprezentării tridimensionale a imaginilor, într-un timp al cuvintelor prețioase, astfel devenind un manipulator al lumilor ficționale, din considerentele gândirii imaginative.

Firește, trăiesc prezențe și absențe cu acea extraordinară intensitate spre care tind numai gândirea și acțiunea umană în expresia lor cea mai înaltă, memoria, limbajul, dar și alte procese psihice precum afecțiunea, voința, motivația, atenția. Imaginea artistului este în strânsă legătură cu o categorie de gândire ce se situează între concret și abstract, între real și ideal, între sensibil și inteligibil, încât imaginii să i se aducă meritul de a fi absolută, adică prin asemănare cu experiența Creatorului de a-și descătușa fantezia printr-o eliberare deplină de constrângeri și convenții.

Leadership: Poți să-ți identifici imaginea personală cu cea a unui Creator care se reinventează în permanență printr-o gândire vizuală excelentă, în accepțiunea că o imagine trebuie să fie aportul unui act artistic la surprinderea unui nou orizont de așteptare?

Scriu pentru că știu să fac din scris expresia idealismului unui creator care a uitat pur și simplu de cadrul descurajator al vieții pe care o trăiește și s-a ridicat deasupra tuturor prin cunoaștere. Capacitatea de a scrie prin intermediul unui idealism al cunoașterii, apropiat de cadrul calității vieții mele, îmi conferă o anumită prestanță, o valoare mare înaintea tuturor celorlalte valori pe care le ia în considerare lumea, fără să fiu nevoit să fac din creație expresia grandomaniei sau egocentrismului.

Însă nu toți sunt mișcați înainte de urmările unei evoluții lăuntrice și de perspectivă, cum este înclinația scrisului spre crearea unei imagini pozitive a brandului personal. Spun asta în timp ce urmăresc prezentările trainerilor/speakerilor români susținute la un eveniment recent. Constat cu surprindere, pe lângă faptul că majoritatea nu știu ce este un LEAD și, deci, nu știu nici cum să-l utilizeze, că mai au și altceva în comun:

Aproape toți fac parte din echipa "John Maxwell".

Şi stau și mă întreb: trebuie să faci parte dintr-o echipă sau alta ca să ai realmente ceva important de spus? Nu te-ai gândit niciodată că ai putea să fii infinit mai valoros decât o echipă întreagă?

Când ai să gândești astfel, abia atunci vei fi cu adevărat valoros și nu vei mai vinde imaginea unui străin ! Vei începe să promovezi imaginea ta și a României ! Vei începe să fii un lider !

Fii român, nu australian, nu american, nu francez, nu rus, nu reprezentantul altei nații. Fii mai bun decât toți ! Şi, mai întâi de toate, fii rodul dezvoltării tale individuale !

Leadership: Iei în considerare perspectiva unei emancipări individuale valorizatoare care ridică actul de creație la rang de imagine după care te poți orienta când îți alegi stilul de interpretare a propriei alternative de a fi inovator?

Poți să asiguri situarea centrată a zonelor existențiale într-un motto "fii mai bun decât toți", doar dacă scrisul tău este dovada unei atitudini hotărâte și a unei gândiri profunde ce se poate detașa de prezent pentru a străbate secole de istorie pline de abordări ale vieții și ale creației.

Rămâne veșnic adevărul exprimat de bătrânul preot Menes, cel mai bun cunoscător din Egipt al stelelor și totodată meșter iscusit, din romanul "Fararonul" de Boleslaw Prus:

"Toate acestea sunt lucruri mărunte. Faraonii cei mai tineri îmbătrânesc, iar poporul a mai avut nu o dată ziua a șaptea pentru odihnă, a avut și pământ. Ah, de s-ar fi schimbat numai asta ! Dar câte dinastii și câți preoți nu s-au perindat de trei mii de ani încoace în Egipt, câte orașe și câte temple nu s-au prefăcut în ruine, câte petice noi de pământ nu s-au ivit !

Toate lucrurile s-au schimbat, afară de unul singur: că doi și cu doi fac patru, că triunghiul este jumătatea dreptunghiului, că luna poate acoperi lumina soarelui și că apa care fierbe poate arunca o piatră în aer.

În lumea asta pieritoare, ceea ce ține și rămâne e numai înțelepciunea. Vai de acela care, pentru lucruri trecătoare ca norii, părăsește ceea ce e veșnic ! Inima lui nu-și va găsi nicicând liniștea, iar cugetul lui se va legăna ca luntrea în mijlocul vijeliei."

Înțelepciunea, distingându-se prin atitudinea cu care întâmpini gândirea inovativă, este suma tuturor lucrurilor mărunte cărora le ridici valoarea la rang de lege care rezistă veșniciei.

Ceea ce înveți de la viață, prelucrând și dezvoltând cadrul unei logici a armoniei, a plenitudinii, a materializării imaginative, este la fel de important ca ceea ce înveți de la alții, cu mențiunea că relația dintre tine și ei - care confirmă progresele cunoașterii prin luarea în considerare a finalităților - nu răspunde la întrebarea: „Ce a fost mai întâi, oul sau găina?"

Depinzi de ceilalți oameni, sau ceilalți oameni depind de tine? Căci sunt două feluri de oameni: cei care se remarcă învățând din propria lor experiență (cei autentici), și cei care se remarcă extrăgând învățăminte din experiența altora (cei care își slăbesc individualitatea). Cei ce luminează datorită unei cercetări de sine, și cei ce luminează datorită focului aprins de alții.

Oscilăm permanent între tendința de a fi noi înșine și tendința de a fi ca ceilalți, oricât de dificile ar fi eforturile de delimitare a ariei de cuprindere a științei. Dar ceea ce se impune ca premiză indispensabilă a analizării și evaluării personale, în contrast cu ceea ce gândesc ceilalți, fără a epuiza abordarea de tip experiențial a scopului propus, este capacitatea de a face vizibile efectele unei imagini tot mai complete, care eliberează și totodată se impune

prin puterea ei de sugestie.

Iar deseori această imagine, ce corespunde unei evoluții bazate pe înțelepciune, reprezintă efectul următoarei expresii: „nu părăsi ceea ce e veșnic pentru lucruri trecătoare”.

Veșnicia este forța umană cognitivă valorizatoare, evidențiindu-se pe fondul acceptării diferenței dintre tine și ceilalți, între ceea ce știi de la ei și ceea ce simți că ești pregătit să înveți de unul singur, pe fondul dominării cauzelor care definesc existența.

Veșnicia este polul pozitiv al unui spațiu în care viața capătă un sens mult mai larg, atunci când inima își găsește liniștea. Este o stare de conștiință în care omul se trăiește pe sine ca ființă unică și creatoare. Este rezultatul luptei înverșunate pentru a descrie și înțelege natura propriei tale creații... dincolo de umbra sau lumina celorlalți oameni.

Veșnicia este infinitul unei lumi ascunse...și regăsite. Este aprofundarea clipei cu existența, este o formă a tuturor fenomenelor simțurilor. Este un sistem de referință pentru orice demers uman semnificativ în planul cugetării formulate în mod diferit.

Cineva spunea că Soarele este de miliarde de ani un astru nelipsit din spațiu. Este diferit de celelalte stele nu pentru că luminează cel mai puternic, nu pentru că are dimensiuni mari și se află în mijlocul sistemului solar, nu pentru că sfidează legile timpului, nu pentru că este centrul cunoașterii universale și a puterii universale. Ci pentru că este necesar pentru viață.

Iar dacă fiecare atom din corpul meu a fost o dată parte dintr-o stea, aș vrea ca acea stea să fie Soarele.

Source: https://neculaifantanaru.com/infinitul-unei-lumi-ascunse.html